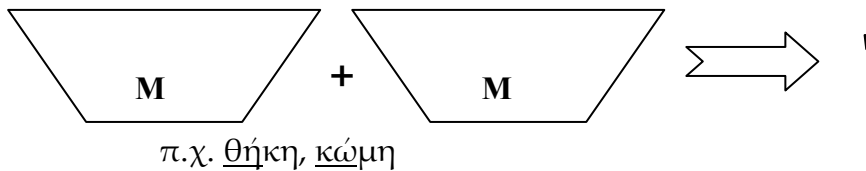

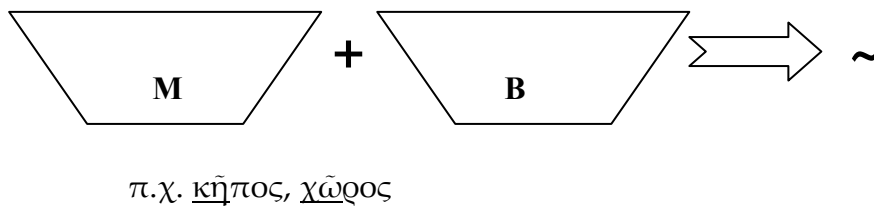

Βασικοί κανόνες τονισμού

- Όταν η λήγουσα είναι μακρόχρονη, η προπαραλήγουσα δεν τονίζεται.
π.χ. άνθρωπου (και όχι άνθρωπου)
- Η προπαραλήγουσα, όταν τονίζεται, παίρνει πάντοτε οξεία.
π.χ. άτομον
- Μια βραχύχρονη συλλαβή, όταν τονίζεται, παίρνει πάντοτε οξεία.
π.χ. τόμος, νέμω.
- Η μακρόχρονη παραλήγουσα, όταν τονίζεται, παίρνει οξεία μπροστά από μακρόχρονη λήγουσα.

- Η μακρόχρονη παραλήγουσα, όταν τονίζεται, παίρνει περισπωμένη μπροστά από βραχύχρονη λήγουσα.

- Η βαρεία σημειώνεται στη θέση της οξείας μόνο στη λήγουσα, όταν δεν ακολουθεί στίξη ή λέξη εγκλιτική.
π.χ. ὁ βασιλεὺς τὴν μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλήν οὐκ ἠσθάνετο.
- Η μακροκατάληκτη γενική και δοτική των πτωτικών, όταν τονίζεται στη λήγουσα, παίρνει περισπωμένη.
π.χ. τοῦ ποιητοῦ, τῶ ποιητῆ, τῶν ποιητῶν, τοῖς ποιηταῖς
- Η ασυναίρετη ονομαστική, αιτιατική και κλητική των πτωτικών, όταν τονίζεται στη λήγουσα, κανονικά παίρνει οξεία.
π.χ. ὁ ποιητής, τόν ποιητήν, ὦ ποιητά, οἱ ποιηταί, τούς ποιητάς, ὦ ποιηταί
- Στα πτωτικά, όπου τονίζεται η ονομαστική του ενικού εκεί τονίζονται και οι άλλες πτώσεις του ενικού και του πληθυντικού, εκτός αν εμποδίζει η λήγουσα.
π.χ. λέων, λέοντος, λέοντες αλλά λεόντων

ΑΣΚΗΣΗ ΕΜΠΕΔΩΣΗΣ

Να τονίσετε τις παρακάτω λέξεις και να δικαιολογήσετε την επιλογή σας :

βασιλευς, λεγομεν, ποιητου, σωμα, βασιλισσα, σωματα, νησος, δωρον, γενναιος, σταδιον, γενναιου, επικινδυνος, τοιχος, παρηγορος, νεος, παιδευω, ρεω, φευγε, σοφος, τῶν φωνων, τῶ μαθητη, τήν φωνην, ανευ, υβριζω